

Sygn. akt III CSK 144/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku K. M.
przy uczestnictwie G. M.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zamieszczone przez ustawodawcę w przytoczonym przepisie pozwalają Sądowi Najwyższemu na wstępną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej, czy za jej merytorycznym rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna jest bowiem środkiem prawnym funkcjonującym poza tokiem instancji, przysługuje od prawomocnego orzeczenia w związku z czym przesłanki jej przyjęcia do

rozpoznania, ściśle oznaczone ustawą, determinuje interes społeczny i wynikająca z Konstytucji RP funkcja Sądu Najwyższego jako sądu sprawującego m.in. nadzór w zakresie orzekania, co ma na celu zapewnienie prawidłowości oraz jednolitości wykładni prawa i praktyki sądowej w dziedzinach poddanych jego właściwości.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Podała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na to, że przyjęcie przez Sąd drugiej instancji „obowiązku zwrotu nakładu tylko w wysokości jego sumy nominalnej prowadzi do rażącego pokrzywdzenia uczestniczki, która dokonała nakładu w pełnej kwocie, jednocześnie w sposób nieuzasadniony uprzywilejowując wnioskodawcę, który w żadnej części nie partycypował w uiszczeniu kwoty tytułem wkładu.” Wskazała również, że określenie na podstawie informacji Spółdzielni Mieszkaniowej procentowego udziału, jaki stanowił wkład na spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, w kosztach budowy lokalu, prowadzi do zastąpienia dowodu z opinii biegłego dowodem prywatnym.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej występuje wówczas, gdy kwestionowane orzeczenie może być zakwalifikowane jako bezprawne. Taka ocena musi być przy tym dokonana wprost, bez wnikliwej analizy, czyli ewidentna wadliwość orzeczenia powinna być widoczna od razu, dla każdego przeciętnego prawnika. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły porządku prawnego jest niewątpliwa. Dla stwierdzenia, że w sprawie tak rozumiana przesłanka wystąpiła skarżący powinien był wskazać konkretne, naruszone przez sąd przepisy, a także powinien był przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające, dlaczego te przepisy zostały, jego zdaniem, w tak ewidentny sposób naruszone (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.).

Skarżąca nie podała przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Przedstawiła jedynie własną ocenę rozstrzygnięcia, która w istocie sprowadza się do ogólnego stwierdzenia, że jest ono dla niej krzywdzące. W skardze kasacyjnej brak jest wskazania konkretnych przepisów prawa, które zostały naruszone, wyjaśnienia

w jakiś sposób doszło do naruszeń ora, że były to naruszenia kwalifikowane, widoczne *prima facie*, bez potrzeby głębszej analizy. W ramach wskazania podstaw skargi skarżąca podniosła co prawda zarzut naruszenia art. 278 k.p.c., art. 45 § 1 k.r.o., art. 212 § 1 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o. i art. 1035 k.c. Przypomnieć jednak należy, że przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), stanowią dwa odmienne, z uwagi na funkcje, jakie pełnią, niezależne od siebie wymania skargi kasacyjnej. Skarżąca formułując, więc wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie powinna przedstawić wyodrębniony, samodzielny wywód prawny odnoszący się do wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj